

[Erna Sørensen.]

angående dette spørgsmål, og det foranledigede altså, at jeg ændrede standpunkt. Man skal ikke bebrejde nogen, at de ændrer standpunkt under en sags behandling, det betyder jo, at man har beskæftiget sig meget med den. Jeg føler mig overbevist om, at mit standpunkt er rigtigt, og jeg ønsker derfor ikke at stemme for denne paragraf. Løvrigt vil jeg stemme for ændringsforslagene nr. 2, 5, 7, 9, 11 og 12 og anbefale, at ærede medlemmer gør det samme.

Viggo Starcke: Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger i anledning af, at jeg desværre ikke er i stand til at takke den højtærede justitsminister for hans bemærkninger. Den højtærede justitsminister kom med en række udtalelser, som gik ud på, at han mente, at mine anskuelser var forældede, reaktionære og inhumane, men den højtærede justitsminister glemte i skyndingen fuldstændig at anføre et eneste argument herfor. Det var en autoritativ kendelse uden nogen som helst baggrund i den objektive virkelighed. Hvis den højtærede justitsminister er i stand dertil, vil jeg bede ham her i tinget klart sige, fra hvilket tidspunkt han mener et menneskes liv går, og fra hvilket tidspunkt han mener samfundets retsbeskyttelse af dette menneskeliv indtræder. Jeg rettede det spørgsmål til den højtærede justitsminister, om han vil være indstillet på, at den oplysning, som ifølge loven skal gives igennem ministeriets cirkulærer, bliver en fuld oplysning. Den højtærede justitsminister ønskede ikke, at befolkningen skulle have en fuld oplysning. Betyder dette, at den højtærede justitsminister vil fortie vigtige kendsgerninger for befolkningen? For det, der i virkeligheden er det afgørende, er: Drejer det sig om een person, eller drejer det sig om to personer? Det er det, som er det springende punkt, og her bliver den højtærede justitsminister nødt til at give et svar, så man ved, hvor han står. Det er i virkeligheden det, som ligger bagved det, man kalder den sociale indikation; og den sociale indikation er ikke noget fremskridt, den er et tilbageskridt og en indrømmelse af, at man ikke kan løse fattigdommens og bolignødens problemer.

Her vil jeg minde den højtærede minister

om, at det fortælles, at der i det gamle Persien var en konge, som gav en lov om, at hver gang en fattig døde af sult, skulle der hænges en rig, og det siges, at så længe denne lov gjaldt, døde ingen fattige af sult. Jeg vil henstille til den højtærede justitsminister at overveje, om han ikke skulle fremsætte et lovforslag om, at hver gang et barn skal slås ihjel på social indikation, skal der hænges en folketingsmand.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Viggo Starcke var meget vred over den karakteristik, jeg havde givet af det ærede medlems opfattelse. Forsåvidt angår det inhumane, vil det ærede medlem erkende, at han selv i sine bemærkninger indrømmede, at hans standpunkt var inhumant overfor disse kvinder.

Det ærede medlem spørger mig: Fra hvilket tidspunkt skal barnet have retsbeskyttelse? Det ærede medlem søger her at dreje diskussionen ind på noget, der ikke kommer sagen ved, for det, det i virkeligheden drejer sig om, er: Hvor længe kan man vente med at foretage en svangerskabsafbrydelse, som man iøvrigt anser for forsvarelig?

Der næst ønsker det ærede medlem, at vi skal give fuld oplysning om, at det ved en svangerskabsafbrydelse drejer sig om to personer, hvoraf den ene ofres til fordel for den anden. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg i de diskussioner, vi har haft, har fået det indtryk, at det ærede medlem har et ønske om, at man overfor de ulykkelige kvinder, som kommer i denne situation og retter en henvendelse til mødrehjælpsinstitutionen, skal løfte den moralsk forargede pegefinger og holde en forelæsning og skræmme dem med påstanden om, at de begår et drab. Det vil jeg ikke være med til, og det har jeg tidligere sagt til det ærede medlem.

Det ærede medlem ønskede, der skulle stilles forslag om, at hver gang et foster blev dræbt på social indikation, skulle der henrettes et medlem af folketinget. Går forslaget så vidt, at det ærede medlem vil begynde med retsforbundet?

Formanden: Der er ikke flere, der har begæret ordet. (Viggo Starcke: Jo!). Det